

Vlaams
Parlement

vergadering **C268**
zittingsjaar 2016-2017

Woordelijk Verslag

Commissievergadering

Commissie voor Landbouw, Visserij en Plattelandsbeleid

van 7 juni 2017

INHOUD

VRAAG OM UITLEG van Els Robeyns aan Joke Schauvliege, Vlaams minister van Omgeving, Natuur en Landbouw, over de hervorming van het gemeenschappelijk landbouwbeleid (GLB) – 2286 (2016-2017)	3
VRAAG OM UITLEG van Sabine Vermeulen aan Joke Schauvliege, Vlaams minister van Omgeving, Natuur en Landbouw, over het advies van de Strategische Adviesraad voor Landbouw en Visserij over de aanlandingsverplichting in de zeevisserijsector – 2304 (2016-2017)	
VRAAG OM UITLEG van Francesco Vanderjeugd aan Joke Schauvliege, Vlaams minister van Omgeving, Natuur en Landbouw, over de implementatie van de aanlandingsplicht in de Vlaamse zeevisserij – 2389 (2016-2017)	6

VRAAG OM UITLEG van Els Robeyns aan Joke Schauvliege, Vlaams minister van Omgeving, Natuur en Landbouw, over de hervorming van het gemeenschappelijk landbouwbeleid (GLB) – 2286 (2016-2017)

Voorzitter: de heer Jos De Meyer

De voorzitter: Mevrouw Robeyns heeft het woord.

Els Robeyns (sp.a): Minister, zoals we allemaal weten, hield de Europese Commissie de afgelopen maanden een uitgebreide bevraging over de geplande hervorming van het gemeenschappelijk landbouwbeleid (GLB). Zij zouden zo'n 320.000 reacties hebben ontvangen op die volksraadpleging.

Acht op de tien reacties zouden gekomen zijn via de webtool van de 'Living Land'-campagne, waarin vooral gevraagd werd om een ander GLB dat goed is voor zowel boer, burger als milieu. In ons land zouden zo'n 19.000 burgers die boodschap hebben onderschreven.

Sommige nationale en regionale overheden hebben ook deelgenomen aan die Europese consultatie. Dat is uiteraard belangrijk, aangezien de Europese instellingen deze zomer de krijtlijnen van het nieuwe GLB zullen uittekenen en aangezien tegen november 2017 een witboek wordt verwacht.

Parallel aan die volksraadpleging heeft de Milieu- en Natuurraad van Vlaanderen (Minaraad) zich op eigen initiatief ook gebogen over de effectiviteit van het GLB en een aantal concrete aanbevelingen uitgebracht. Op die manier heeft hij een advies uitgebracht over de toekomst van het GLB.

Minister, heeft de Vlaamse overheid ook deelgenomen aan die consultatie? Zo ja, wat was het standpunt van de Vlaamse overheid en hoe is dat tot stand gekomen? Wie is daarbij betrokken? Zo neen, waarom hebben we daar niet aan deelgenomen?

Hebt u kennisgenomen van dat advies van de Minaraad? Deelt u de analyse van de Minaraad? En kunt u die aanbevelingen integreren in de Vlaamse insteek op de hervorming van het Europees landbouwbeleid?

De voorzitter: Minister Schauvliege heeft het woord.

Minister Joke Schauvliege: Mevrouw Robeyns, uiteraard hebben wij onze insteek gedaan. Dit is superbelangrijk voor ons.

De Vlaamse overheid heeft de 43 deelvragen die werden gesteld in de online-bevraging ingevuld. Ik zal het hier niet allemaal overlopen. Dat zou ons te ver leiden. Maar ik heb de insteek mee, zodat het aan het secretariaat kan worden overhandigd.

Hoe is dat antwoord tot stand gekomen? Binnen de Vlaamse overheid is er een overlegorgaan waar Europese en internationale dossiers worden besproken tussen alle entiteiten. Dit dossier werd ook door dat overlegorgaan besproken. Zo is dan ook het standpunt opgemaakt, in collegiaal overleg tussen de diverse entiteiten.

Over de hele Unie waren er in totaal 320.000 deelnames. Veruit het grootste aantal deelnemers komt uit Duitsland, met 46 procent. Dan is er Frankrijk, met 13 procent. De Belgische deelnames vertegenwoordigen 6 procent. Als je weet dat België ongeveer 2 procent van de totale bevolking vertegenwoordigt, is de respons dus bijzonder hoog.

Wat zal er verder gebeuren? Op 7 juli zal commissaris Hogan hier in Brussel de eerste resultaten bekendmaken. Nog voor het jaareinde zal hij vervolgens een algemene communicatie doen over zijn toekomstvisie over het GLB na 2020. Zijn wetgevende voorstellen zelf zullen pas in de loop van 2018 aan bod komen. En dan volgt uiteraard de discussie in de raad en in het parlement.

Uiteraard ken ik het advies van de Minaraad. U vraagt of ik dat zal gebruiken voor de insteek. Ik heb u daarnet echter geschetst hoe de procedure loopt. Het zijn niet de lidstaten die vandaag elk apart insteken moeten leveren, maar het is de Europese Commissie die een wetgevend voorstel zal uitwerken, waarna de politieke discussie zal starten.

Het Belgische standpunt in de raad wordt opnieuw gezamenlijk bepaald door de gewestelijke landbouwministers. Uiteraard worden de adviezen dan wel meegenomen.

De Minaraad heeft het commissievoorstel niet afgewacht en heeft nu al een advies geformuleerd. Ik verwacht dat, zodra er bekend is wat er vanuit de commissie op tafel ligt, de Strategische Adviesraad voor Landbouw en Visserij (SALV) een gerichter advies extra zou kunnen verlenen, omdat het dan specifiek over de dingen zal gaan die op tafel liggen.

Beide adviesraden, de Minaraad en de SALV, hebben dus voor een verschillende aanpak gekozen. De eerste heeft die insteek proactief gedaan, de andere zegt te zullen reageren op de standpunten. Maar dat sluit niet uit dat beide in de verschillende fasen voorbereidend werk doen. Dat kunnen we alleen maar appreciëren en dat nemen we zeker mee als insteek op het moment dat de verdere politieke procedure wordt aangevat.

De voorzitter: Mevrouw Robeyns heeft het woord.

Els Robeyns (sp·a): Minister, ik dank u voor uw antwoord.

Ik vind het positief dat 6 procent van de reacties uit ons land komen. Dat is toch een aanzienlijk aantal. Dat betekent toch – in februari hebben we hier ook al eens een vraag gehad over hoe we kunnen stimuleren dat het debat ook hier bij ons gevoerd wordt – dat er een zekere weerklank aan gegeven is.

Ik ben uiteraard benieuwd naar het concrete standpunt dat vanuit Vlaanderen is ingenomen over die bevraging. Ik heb begrepen dat het zal worden overgemaakt. Ik begrijp uiteraard dat u dat hier niet helemaal zult voorlezen. Maar goed, als ik het goed begrijp, is het toch een standpunt vanuit de Vlaamse Regering over die bevraging. Uiteraard moeten we wachten op een concrete insteek vanuit Europa. Maar ik denk dat het belangrijk is dat we proactief inspelen op de uitdagingen die eraan komen en dat het advies van de Minaraad in die zin een goede insteek zou kunnen zijn.

Ik kijk uit naar de resultaten die de Europese commissaris begin juli zal brengen van die bevraging, want vandaag kennen we die nog niet. Op basis daarvan kunnen we het debat dan verder voeren.

De voorzitter: De heer Caron heeft het woord.

Bart Caron (Groen): Het is een interessante vraag en een heel interessant thema. Ik ben blij dat Vlaanderen actief is in dat debat, al hebben we inderdaad maar 2 procent van de bevolking en hebben we bovendien verschillende gewesten, waardoor we onze standpunten met z'n allen moeten delen. We hebben ook een milieubeweging en een landbouwsector, waardoor het risico bestaat dat de spoeling te dun wordt om een stevig standpunt te hebben.

Ik wil toch even het belang van het advies van de Minaraad onderstrepen, omdat het een vrij stevige breuk betekent ten opzichte van het huidige GLB. Het gaat uit van drie sporen: marktdenken wordt omgezet in risicobeheersing; een integraal landbeheer, dat gaat over milieukosten waarin financiële tegemoetkomingen kunnen zitten, klimaatmaatregelen; dan is er nog transitiesteun die innovatie en de brede landbouwsector promoot. Dat zijn vrij fundamentele discussies.

Ik hoop dat we die ook hier kunnen voeren, voorzitter. We hebben er in de marge al eens over gepraat. Na de zomer kunnen we erover discussiëren. U hebt gezegd dat we wachten op een Europese tekst of signaal, maar voor mij is het fundamenteel – ook gelet op alle commotie dezer dagen, niet alleen rond landbouw maar vooral rond klimaat, en de Amerikaanse president kan wat dat betreft Europa dichter bij elkaar brengen, goddank dat hij er is – dat we nadenken over de landbouw die we willen hebben. We moeten nadenken over de stappen die Europa ter zake zal zetten.

Ik pleit er echt voor dat wij als commissie Landbouw niet alleen volgen bij het debat straks, maar ook actief discussiëren over de richting die Vlaanderen gaat verdedigen in het kader van dat GLB.

De voorzitter: Mevrouw Joosen heeft het woord.

Sofie Joosen (N-VA): Minister, u hebt hier in februari aangegeven dat de adviesraden zouden worden geraadpleegd. Dat is dan ook wat wij verwachten na de eerste resultaten die in juni worden afgeleverd. Ik denk dat de hervorming van het GLB een uniek moment, een unieke kans is. Ik denk dat we het daar allemaal over eens zijn. Ik denk dat het te belangrijk is om daar de adviesraden niet bij te betrekken.

De voorzitter: De heer Vanderjeugd heeft het woord.

Francesco Vanderjeugd (Open Vld): Voorzitter, ook wij vinden het positief dat de Minaraad zijn licht laat schijnen op het nieuwe GLB. Vandaag is verduurzaming een heel groot thema. In de toekomst zal het zeker ook zo blijven. We zijn heel tevreden dat u hun insteek in de oefening zult meenemen.

Wat betreft de bevraging vanuit Europa heb ik een bijkomende vraag. Het is goed dat zij het publiek naar zijn mening vragen, temeer omdat het publiek een deel van dat nieuwe GLB mee zal financieren. We hebben opgevangen dat er enige sturende beweging zowel vanuit groene bewegingen als vanuit landbouwmilieus gebeurt of zal gebeuren. Dat is niet noodzakelijk vanuit Vlaanderen, maar ook van elders in Europa. Naar verluidt overweegt de Europese Commissie een groot deel van de resultaten niet mee te tellen wegens een te grote sturing. Hebt u dat als minister ook opgevangen? Of zijn dat enkel geruchten?

Jos De Meyer (CD&V): Minister, kan men bij die Europese bevraging een onderscheid maken tussen wat land- en tuinbouwers zelf denken over de toekomst van hun sector en wat de rest, burgers in het algemeen, denken over het toekomstige GLB?

Collega's, er is al afgesproken dat we in het najaar de nodige aandacht zullen schenken aan deze problematiek. We zullen eerst de Strategische Adviesraad voor Landbouw en Visserij (SALV) uitnodigen voor hun advies. Die afspraak is vorige week nogmaals bevestigd. Daarna zullen we andere instanties uitnodigen om met hen in gesprek te gaan.

De voorzitter: Minister Schauvliege heeft het woord.

Minister Joke Schauvliege: Collega's, ik heb niet zoveel toe te voegen.

Hoe de commissaris daarmee zal omgaan, is ons niet zo duidelijk.

Mijnheer Vanderjeugd, mijnheer De Meyer, u vraagt of we kunnen detecteren of er een onderscheid is qua visie. Dat kan als men zich kenbaar heeft gemaakt, want het invullen van de bevraging kan ook anoniem gebeuren. Men kan er wel tendensen uit distilleren, maar ik kan niet uitsluiten dat dat voor alles en alle insteken kan gebeuren.

Els Robeyns (sp.a): Ik stel vast, en dat is positief, dat er een breed draagvlak is in deze commissie om alle actoren in dit debat nauw te betrekken. Ik kijk ernaar uit om het debat verder te voeren.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Sabine Vermeulen aan Joke Schauvliege, Vlaams minister van Omgeving, Natuur en Landbouw, over het advies van de Strategische Adviesraad voor Landbouw en Visserij over de aanlandingsverplichting in de zeevisserijsector – 2304 (2016-2017)

VRAAG OM UITLEG van Francesco Vanderjeugd aan Joke Schauvliege, Vlaams minister van Omgeving, Natuur en Landbouw, over de implementatie van de aanlandingsplicht in de Vlaamse zeevisserij – 2389 (2016-2017)

Voorzitter: de heer Jos De Meyer

De voorzitter: Mevrouw Vermeulen heeft het woord.

Sabine Vermeulen (N-VA): Voorzitter, de ons bekende aanlandingsverplichting wordt tot 1 januari 2019 gefaseerd ingevoerd in de demersale visserij. De verplichting stelt dat alle vangsten met vangstbeperkingen aan boord moeten worden gehouden, aangeland en tegen quota worden afgeboekt. Hierdoor worden vissers verplicht om soorten waarvoor een vangstbeperking geldt, ongeacht de afmetingen, aan boord te houden en aan te landen.

De implementatie van de aanlandingsverplichting vormt op korte termijn een van de belangrijkste uitdagingen voor het voortbestaan van de vloot. Op 19 mei gaf de Strategische Adviesraad voor Landbouw en Visserij (SALV) zijn advies over de implementatie van de aanlandingsverplichting in de zeevisserijsector. Het advies geeft een aantal suggesties weer over hoe de problematiek van de aanlandingsverplichting bij de Europese instanties zou kunnen worden aangebracht. Verplicht aanlanden mag voor de SALV echter geen doel op zich zijn. De raad is van mening dat de focus in eerste instantie moet liggen op selectief vissen en het vermijden van ongewenste vangsten.

Minister, de grenzen van selectiviteitsverhoging komen stilaan in zicht en er moeten andere mogelijkheden worden onderzocht om ongewenste vangsten maximaal te vermijden. De SALV denkt daarbij bijvoorbeeld aan een tijd- en plaatsbeheer. De SALV meent ook dat ongewenste bijvangst beperkt kunnen worden door te kijken naar vangstgebieden waar minder ongewenste soorten aanwezig zijn of door op andere ogenblikken of in andere seizoenen te gaan vissen. Hierdoor kan ongewenste vangst vermeden worden door niet te gaan vissen op visgronden waar een hoge teruggooi verwacht wordt. Wat denkt u van dit voorstel? En op welke manier kan/zal het beleid de samenwerking tussen vissers, die nodig is om dit te realiseren, stimuleren of aanmoedigen?

De leden van de Technische Werkcommissie Visserij bepleiten aanpassingen in de regelgeving. Ze vrezen immers dat de uitzonderingen die zijn opgenomen in de

verordening en naar best vermogen worden toegepast, niet zullen volstaan om op 1 januari 2019 aan de aanlandingsverplichting voor alle gequoteerde soorten te voldoen. Het valt mij op dat de standpunten van de Technische Werkcommissie Visserij en Natuurpunt op dit punt duidelijk verschillen. Nochtans waren in het vistract de standpunten van beiden steeds verzoenbaar. De positieve samenwerking tussen ecologie en economie was nooit een probleem voor de uitvoering van het Vistract en was zelfs uniek te noemen. Betekenen deze meningsverschillen een probleem voor de verdere uitvoering van het Vistract? Zijn er gedurende de uitvoering van het Vistract andere beduidende meningsverschillen die de verdere uitvoering in de weg staan?

De SALV dringt er terecht op aan om de beschikbare middelen van het operationeel programma op kruissnelheid te brengen. Hoe ver staat het met de betoelagingen? Wat is de reden van de vertraging in de uitbetalingen? Zal het beleid erop toezien dat de gevraagde kruissnelheid er komt?

In eerdere antwoorden op vragen over de uitvoering en implementatie van de aanlandingsplicht, was u van mening dat men deze Europese beslissing niet zomaar op de helling kan zetten. Het advies van de SALV bevat wel een aantal zaken die zouden moeten wijzigen voor de definitieve inwerkingtreding in 2019. Bent u van plan dit advies te volgen tijdens komende vergaderingen met Europese instanties? Welke adviezen volgt u en welke niet?

De voorzitter: De heer Vanderjeugd heeft het woord.

Francesco Vanderjeugd (Open Vld): Ik sluit me aan bij collega Vermeulen. Ik zal niet alles herhalen.

De SALV benadrukt in zijn advies de aanlandingsverplichting als een bepalende factor voor het voortbestaan van onze Vlaamse visserij. Onze visserijsector heeft op zichzelf al heel wat initiatieven genomen met onder meer het Vistract. Ook onze administratie Landbouw en Visserij heeft er al heel wat aandacht aan besteed. Ook het Instituut voor Landbouw-, Visserij- en Voedingsonderzoek (ILVO) is de thematiek niet onbekend.

Met dit laatste SALV-advies worden de puntjes nog eens op de i gezet en worden er concrete aanbevelingen gedaan naar u, minister. Vandaar mijn vragen.

Minister, hoe zult u inspelen op het advies van de SALV? Zult u bepaalde specifieke initiatieven nemen om de zaken te optimaliseren? Deelt u de aanbeveling om maximale inspanningen te doen om voor platvis en zeker voor schol een overlevingsuitzondering te verkrijgen alvorens ze onder de aanlandingsverplichting te plaatsen? De SALV kwam niet tot overeenstemming over het vervoltraject indien er geen oplossingen kunnen worden gevonden voor een correcte toepassing van de huidige regelgeving. Hoe ziet u dit vervoltraject? Als laatste punt vraagt de SALV om rekening te houden met de gevolgen op financieel en sociaal vlak op korte en lange termijn van de invoering van de aanlandingsverplichting. U bevestigde al op 22 februari op een vraag van mij dat wetenschappelijk onderzoek zeer belangrijk is in dezen. Daarom had ik graag de stand van zaken vernomen over hoe dit probleem verder gemonitord wordt vanuit de Vlaamse overheid.

De voorzitter: Minister Schauvliege heeft het woord.

Minister Joke Schauvliege: Collega's, het is niet de eerste keer dat we over deze problematiek praten in de commissie. De basisverordening van het gemeenschappelijk visserijbeleid en zeker het luik over de geleidelijke invoering van de aanlandingsplicht, zorgt voor grote uitdagingen voor onze visserij. De sector heeft al heel wat inspanningen gedaan om de selectiviteit goed te verhogen en

we blijven daar verder op inzetten om de technieken verder te optimaliseren. Natuurlijk moeten we ook onderzoek blijvend stimuleren om te kijken welke visstechnieken de overlevingskansen van ongewenste vangsten verhogen. Ik wil dat vissers en wetenschap heel nauw samenwerken: de vissers hebben de praktijkervaring, de wetenschappers kunnen hen helpen om aan te tonen of hun voorstellen en suggesties de gewenste effecten hebben.

Ik ga volledig akkoord met de SALV die stelt dat naast selectief vistuig, waar we op de grenzen van de mogelijkheden aanbotsen, we moeten inzetten op het voorkomen van ongewenste vangst. De vangstsamenstelling is afhankelijk van het seizoen en van het vangstgebied. Het doel is dat de paaigebieden vermeden worden, maar ook de gebieden met veel jonge vissen en dat ongewenste vangsten, zoals van een soort waarvan de quotarechten bijna uitgeput zijn, vermeden worden.

Hiervoor is kennis maar ook kennisoverdracht nodig. Binnen de taskforce van het convenant en binnen de werkgroep vernieuwing van het convenant onderzoekt men hoe daaraan kan worden tegemoetgekomen. Er is nood aan het bundelen van de kennis die er al is, maar er is ook nood aan verder onderzoek om de kennishiaten op te vullen.

Alle beschikbare informatie moet bij de vissers geraken. Daarbij is het belangrijk dat die kennisuitwisseling interactief is, dat vissers zelf aan collega's en aan wetenschappers kunnen melden welk gebied op dat moment niet interessant is bijvoorbeeld wegens te veel bijvangst. Dit vraagt een mentaliteitswijziging. Vissers zijn jagers en delen niet gemakkelijk hun beroepskennis. Voor het mijden van paaigebieden wordt nu al gewerkt via het quotabeheer.

Hierbij kan ik opleggen dat bepaalde gebieden gesloten zijn voor visserij voor een bepaalde periode. Het grote probleem bij de aanlandplicht, zoals hier al vaak is gezegd, is het ontstaan van zogenaamde knelsoorten, in het Engels 'choke species' genoemd. Dit betekent dat wanneer in een gebied het quotum van één soort is opgevist, deze soort niet meer mag worden gevangen en teruggegooid. Om te voorkomen dat deze soort nog gevangen wordt, moet het gehele gebied worden gesloten voor de rest van het jaar. In 2016 hebben we op deze manier reeds drie visserijen volledig stilgelegd door uitputting van een bepaalde gequoteerde soort.

In de Europese Unie heb ik er al op gewezen welke drastische gevolgen de strikte uitvoering van de aanlandingsverplichting heeft. Daarom dring ik erop aan om de uitzonderingen maximaal te kunnen toepassen, uiteraard met respect voor het finale doel, namelijk de visbestanden op maximale duurzame opbrengst brengen, liefst zo snel mogelijk en uiterlijk tegen 2020. In die zin ga ik akkoord met de SALV dat de aanlandplicht niet het doel, maar wel een van de middelen is om die maximaal duurzame opbrengst te bereiken. Wat het doel betreft, zie ik geen verschil tussen Natuurpunt en de overige leden van de Technische Werkgroep Visserij. Het verschil zit vaak in de snelheid waarmee men het doel wil bereiken. Ik merk wel veel begrip bij Natuurpunt voor de zoektocht van de vissers.

Duurzame bestanden kunnen we maar bereiken door een multidisciplinaire aanpak met een mix van maatregelen, zoals selectief vistuig, maximale toepassing van de uitzonderingen, bewijzen van de overlevingskansen van bepaalde soorten, de de-minimisregeling, efficiënt en flexibel quotabeheer, quotatop-up en ruil met andere lidstaten en, zoals de SALV adviseert, het vermijden van visgronden waar een hoge teruggooi of een teveel van een bijna uitgeputte quotasoort verwacht wordt.

Collega Vanderjeugd, ik ben ervan overtuigd dat we, samen met andere lidstaten, maximale inspanningen moeten leveren om aan te tonen wat de overlevingskansen van platvis en zeker van schol zijn bij teruggooi. Ons land is

vertegenwoordigd in de technische en highlevelgroepen Noordwestelijke wateren, Zuidwestelijke wateren alsook Noordzee in het kader van het gemeenschappelijk visserijbeleid, waar we het nodige doen om echt werkbare oplossingen te vinden. Pas als we kunnen aantonen dat we alles geprobeerd hebben en bij een evaluatie blijkt dat er nog bepaalde grote problemen vastgesteld worden, kan worden aangedrongen op een gedeeltelijke aanpassing van de regelgeving, mits een goede motivering, want anders wordt de vraag onmiddellijk verworpen. We zullen dan als lidstaat ook niet alleen staan met dit probleem en met het aandringen op een oplossing.

Ik ben het ook eens met de SALV dat investeringen van de sector in duurzaamheid maar ook het noodzakelijke onderzoek om de sector vooruit te helpen, moeten kunnen rekenen op Vlaamse en Europese steun, uiteraard binnen de grenzen van wat op Europees vlak kan. Ik zal er bij mijn medewerkers op aandringen om deze dossiers met hoge prioriteit te behandelen. Er is vertraging geweest bij de opstart van het programma, onder meer omdat we vanuit Wallonië nog extra middelen kregen in het oude programma en we dit eerst moesten afronden, maar ook omdat de regelgeving moest worden aangepast aan de nieuwe Europese verordeningen. Nu zijn deze problemen van de baan en kunnen we voluit gaan voor de uitvoering van dit programma.

Collega Vermeulen, het klopt dat ik van mening ben dat we de bepalingen uit het Europees Gemeenschappelijk Visserijbeleid niet zomaar op de helling kunnen zetten. U moet weten dat er bij de opmaak van die regelgeving sterk op werd aangedrongen om de regels niet zo streng te maken, maar er was geen draagvlak voor. Dit neemt niet weg dat ik heel goed besef dat onze gemengde visserij voor een hele grote uitdaging staat.

We hebben al een weg afgelegd, en zoals ik al aanhaalde, is ons doel een maximale duurzame opbrengst halen voor alle visbestanden. Aanlandingsverplichting is hierbij een middel en niet het doel en samen met de andere lidstaten zoeken we naar werkbare oplossingen.

De aanbevelingen van de SALV vind ik waardevol. Ik wens de SALV dan ook te feliciteren met hun uitgebreide en onderbouwde adviezen.

Tot slot was er dan ook nog de vraag over de gevolgen op economisch en sociaal vlak. Die worden door mijn diensten opgevolgd via de gegevens omtrent aanvoer en besomming. Ik begrijp natuurlijk dat er veel werk is aan het aan boord houden van soorten die dan toch niets opbrengen, maar algemeen zijn de resultaten van de sector op dit moment wel positief.

De voorzitter: Mevrouw Vermeulen heeft het woord.

Sabine Vermeulen (N-VA): Minister, ik dank u voor uw antwoord.

U zei daarnet dat het verschil tussen de visserij en Natuurpunt de snelheid is waarmee men iets wil bereiken. Natuurpunt is daarin zeer realistisch, want zij willen echt tegen de deadline van 2019 het doel op zich, namelijk de volledige implementatie van de aanlandingsplicht, terwijl ik merk dat de visserij langer talmt en de overheid ook een beetje talmt. Na het stellen van de vraag verscheen er een persbericht dat de Scheveningengroep een uitzondering vraagt voor de aanlanding van schol. Ze willen anderhalf jaar langer onderzoek en de Europese Commissie volgt meestal de afspraken van EU-landen rond de Noordzee. Waarschijnlijk zal die uitzondering er dus ook komen.

We komen dan ook bij het feit dat uitzonderingen, het onderzoek op overleving, niet enkel het doel op zich mogen zijn, maar slechts een deel van het antwoord zijn. Ik denk dat er vooral nog meer moet worden ingezet op intensief en

selectief vissen. We komen dan bij het Europees Fonds voor Maritieme Zaken waar men als overheid talmt door die projecten goed te keuren. Ik hoop dat er echt dringend werk van wordt gemaakt.

De voorzitter: De heer Vanderjeugd heeft het woord.

Francesco Vanderjeugd (Open Vld): Minister, ik dank u voor uw antwoord. Ik hoop in ieder geval dat de SALV voor het vervolgtraject tot dezelfde mening komt zodat we daar ook een vervolg zien.

Ik was vorige zondag in Nieuwpoort voor de vissersschulde. We zagen de vaartuigen die werden gezegend en die op dit moment onder Nederlandse licentie varen. Het kan een onderdeel zijn van een selectievere en duurzamere visvangst. Ook binnen de visserijsector beweegt er heel wat op dit moment.

Ik heb nog een vraag over het SALV-advies. Bij punt 8 staat er een aanbeveling om te zoeken naar extra afzet en vermarkting en daardoor het verbod op directe menselijke consumptie te beperken. Uiteraard blijft selectieve visvangst de eerste en belangrijkste uitdaging, maar er wordt altijd nog een deel vis gevangen die moet worden aangeland en waarvoor naar een meerwaardecreatie moet worden gezocht. Het is vis die niet voor menselijke consumptie kan worden verkocht, maar wel kan worden verwerkt als bijvoorbeeld voeding. Minister, hoe ziet u deze uitdaging?

Omdat we er al een tijdje niets meer over hebben gehoord, wil ik ook van de gelegenheid gebruikmaken om te informeren naar de stand van zaken in het conflict tussen de Vlaamse reders en de Vlaamse Visveiling.

De voorzitter: De heer Caron heeft het woord.

Bart Caron (Groen): Ik heb het advies ook grondig gelezen en ook de tegenstellingen die tussen een aantal leden van de SALV en Natuurpunt naar boven komen. Minister, het gaat misschien toch over net iets meer dan over fasering en timing. Het gaat ook over het principe of je echt de aanlandingsplicht wilt realiseren dan wel of je, bij wijze van spreken, grotere mazen in het net wilt, figuurlijk bedoeld. Ik denk dat we er op de langere termijn belang bij hebben, ook voor onze vloot, dat we niet pleiten om die aanlandingsplicht soepeler te maken en uitzonderingen toe te staan. Minister, u hebt zelf heel wat alternatieven geformuleerd als mogelijkheid om problemen met visgronden die bijvoorbeeld gesloten dreigen te worden, op te lossen. Laat ons die mogelijkheden uitputten. Ik zou me echt niet willen voorstellen dat we in een situatie terechtkomen waar we die aanlandingsplicht versoepelen behalve – die uitzondering wil ik nog overwegen – als uit voldoende wetenschappelijk onderzoek blijkt dat de gevraagde uitzondering geen achteruitgang of vertragend herstel van de visgronden als gevolg heeft. Als de wetenschap dat aantoont, tot daar aan toe.

De aanlandingsplicht is een gezond principe. Vis die je levend uit de zee haalt, tel je bij en ga je niet verdonkeremanen als het over visgronden en visbestanden op langere termijn gaat.

Jos De Meyer (CD&V): Ik wil me graag aansluiten bij de laatste bemerking van de heer Caron, namelijk het belang van een samenwerking tussen wetenschappelijk onderzoek en de vissers. Gezien het relatieve belang van onze visserijvloot op Europees niveau, denk ik dat zo'n onderzoek en samenwerking ook het best op Europees niveau gebeurt.

Collega's, misschien hebben jullie recent ook een artikel gelezen over de zeer kritische houding van de Nederlandse vissers tegenover de aanlandingsplicht. Minister, hoe wordt deze aanlandingsplicht in de andere, en soms toch wel

belangrijkere Europese landen inzake visserij, onthaald? Wordt dit effectief in dezelfde mate toegepast als bij ons?

Minister Joke Schauvliege: Collega Vermeulen, men is volop bezig met de projecten. Het is geen kwestie van talmen, maar er waren ook een aantal praktische obstakels. Ik heb ze daarnet genoemd. Er wordt inderdaad dringend werk van gemaakt.

Als we het hebben over duurzaamheid, zijn voor mij de drie pijlers van belang: de economische pijler, de sociale pijler en de ecologische pijler. Door wat u voorstelt, om snel snel te gaan en snel door te duwen, ben ik ervan overtuigd dat duurzaamheid in het gedrang komt. U spreekt zichzelf een beetje tegen, denk ik, ook in uw vraagstelling waar u het aan de ene kant sterk opneemt voor de vissers en de sector die het economisch moeilijk heeft, maar aan de andere kant zegt dat we sneller moeten gaan en bruusker ervoor moeten zorgen dat de aanlandingsplicht voor de visserij wordt doorgeduwd. Ik denk niet dat dat de juiste weg is. Ik geloof heel sterk in het samenwerken tussen wat praktisch haalbaar is en wetenschappelijk onderzoek omdat verder te onderbouwen.

Collega Vanderjeugd, de afzet zullen we in overleg met de sector verder onderzoeken. Het conflict is opgelost. Er is op dit moment geen conflict meer. Men is opnieuw on speaking terms en het werkt opnieuw in de praktijk.

Collega De Meyer, u vraagt naar onderzoek. Ik heb dat aangehaald in mijn antwoord. Het ILVO werkt heel nauw samen met andere onderzoeksinstellingen in andere landen. Het is belangrijk om dat mee te geven.

Ook in de andere lidstaten zijn er problemen. Iedereen heeft drempelvrees en ziet dat op zich afkomen. Die vrees is overal even groot. Wat bij ons het verschil is, is dat wij een relatief kleine sector hebben die heel beperkt is, terwijl het soms in andere lidstaten om bijzonder grote vloten gaat die de investeringen die moeten gebeuren, beter aankunnen. Dat maakt voor ons wel een verschil. We moeten daar rekening mee houden. Dat geldt trouwens niet alleen voor de visserij, maar omdat we een kleine regio zijn is dat een effect dat dubbel zo hard aankomt in de sector.

De voorzitter: Mevrouw Vermeulen heeft het woord.

Sabine Vermeulen (N-VA): Minister, ik ben het niet eens met uw stelling dat ik prefereer dat het snel snel zou moeten gaan. Ik noteer enkel dat er nu een uitstel voor de aanlandingsplicht van schol komt. Minister, ik hoop dat u dit uitstel zult aangrijpen om vanaf morgen te bekijken wat er echt moet gebeuren om de aanlandingsplicht in te voeren in onze visserij, als het kan liefst voor onze deadline. Daarvoor zitten we dan inderdaad bij de pot van aanzienlijke middelen van het Europees fonds. Ik hoop echt dat de projecten die daar lopen zeer snel worden goedgekeurd.

De voorzitter: De heer Vanderjeugd heeft het woord.

Francesco Vanderjeugd (Open Vld): Minister, ik dank u voor uw antwoord.

Het is inderdaad positief dat dit conflict effectief gekoeld en opgelost zou zijn. Ik ga er dan ook van uit dat er volop wordt aangeland aan onze visserijen en dat de bemiddelaar die u hebt aangesteld, Frans Coussement, vandaag niet meer actief is en zijn job uitstekend heeft gedaan. Het is in ieder geval positief dat dat een goede afloop kent.

De voorzitter: De vragen om uitleg zijn afgehandeld.